

31998L0076

L 277/17

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

14.10.1998.

PADOMES DIREKTĪVA 98/76/EK**(1998. gada 1. oktobris),**

ar kuru izdarīti grozījumi Direktīvā 96/26/EK par atļaušanu kravu autopārvadātājiem un pasažieru autopārvadātājiem veikt profesionālo darbību un par diplomu, sertifikātu un citu kvalifikāciju apliecinājošu dokumentu savstarpēju atzīšanu, lai veicinātu šo pārvadātāju tiesības veikt uzņēmējdarbību iekšzemes un starptautisko autopārvadājumu nozarē

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 75. panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar Līguma 189.c pantā izklāstīto procedūru ⁽³⁾,

(1) tā kā valstu tiesību aktu atšķirības attiecībā uz atļauju kravu autopārvadātāju un pasažieru autopārvadātāju profesionālās darbības veikšanai un diplomu, sertifikātu un citu kvalifikāciju apliecinājošu dokumentu savstarpēju atzīšanu var radīt konkurences traucējumus;

(2) tā kā tāpēc šajā jomā jāturpina iekšējā tirgus darbības pamatnoteikumu saskaņošanas process, tālāk nostiprinot Direktīvā 96/26/EK ⁽⁴⁾ noteikto kopīgo noteikumu prasības;

(3) tā kā autopārvadājumu tirgus attīstības dēļ un iekšējā tirgus darbības efektivitātes paaugstināšanai Direktīva 96/26/EK jāattiecinā arī uz noteiktām kravu autopārvadātāju kategorijām, kuri komercpārvadājumiem, piemēram, kurjerpakalpojumu sniegšanai, izmanto maztonnāžas transportlīdzekļus, paredzot īpašus izņēmumus autopārvadājumu uzņēmumiem, kas nodarbojas ar vietējiem iekšzemes pārvadājumiem un izmanto transportlīdzekļus, kuru maksimālais atļautais svars ir no 3,5 līdz 6 tonnām;

(4) tā kā jānosaka stingrākas prasības attiecībā uz labu reputāciju, tajās ietverot arī vides aizsardzības un profesionālās atbildības jautājumus;

(5) tā kā, lai novērstu tirgus nelīdzsvarotību saistībā ar finansiālo stāvokli, augstākā līmenī jānosaka minimālais pieejamais kapitāls un rezerves, kā arī reizi piecos gados jānosaka eiro kurss pret to valstu valūtu, kuras nav iesaistījušās monetārās savienības trešajā posmā;

(6) tā kā attiecībā uz profesionālo kompetenci nepieciešams, lai potenciālie autopārvadātāji iesniegtu vienos un tajos pašos mācību priekšmetos saskaņota minimālā izglītības līmeņa apguves pierādījumus, un tiem, īpaši savas komerciālās darbības jomā, būtu profesionālās kompetences sertifikāti, kuri izsniegti pēc viena parauga, pamatojoties uz saskaņotu minimālo līmeni un visām dalībvalstīm vienveidīgām pārbaudes metodēm; tā kā šajā nolūkā jānosaka arī noteikti eksāmenu organizācijas jautājumi;

(7) tā kā nedrīkst ierobežot dalībvalstu tiesības organizēt obligātus kursus, kuros sagatavoties profesionālās kompetences pārbaudes eksāmeniņiem tiem pretendentiem, kuri tos kārtos pirmoreiz un kuru pastāvīgā dzīvesvieta ir attiecīgo dalībvalstu teritorijā;

(8) tā kā tāpēc, neskarot Direktīvu 92/26/EK, dalībvalstīs profesionālās kompetences sertifikāta saņemšanai nepieciešamais zināšanu līmenis ir atšķirīgs; tā kā šis atšķirības dēļ saskaņā ar minētās Direktīvas I pielikumu noteiktie valstu pasākumi var būt ļoti dažādi, īpaši attiecībā uz pārvadātāju kvalifikāciju, pakalpojumu kvalitāti un ceļu satiksmes drošību;

(9) tā kā uz ierobežotu laika posmu un pēc konsultācijām ar Komisiju dalībvalstis var pieprasīt, lai personas, kuras attiecīgajā dalībvalstī nav saņēmušas profesionālās kompetences sertifikātu, bet ir nokārtojušas profesionālās kompetences pārbaudes eksāmenu citā dalībvalstī, kurā bijusi to pastāvīgā dzīvesvieta, tajā gatavojoties pirmoreiz sākt autopārvadātāju profesionālo darbību, nokārtotu papildēksāmenu; tā kā šajā papildēksāmenā jāpārbauda zināšanas jomās, kurās profesionālās prasības atšķiras no prasībām tajā dalībvalstī, kurā eksāmens nokārtots, īpaši valstī

⁽¹⁾ OV C 95, 24.3.1997., 66. lpp. un OV C 324, 25.10.1997., 6. lpp.

⁽²⁾ OV C 287, 22.9.1997., 21. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 1997. gada 17. jūlija Atzinums (OV C 286, 22.9.1997., 224. lpp.), Padomes 1998. gada 17. marta kopēja nostāja (OV C 161, 27.5.1998., 12. lpp.) un Eiropas Parlamenta 1998. gada 17. jūnija Lēmums (OV C 210, 6.7.1998.)

⁽⁴⁾ OV L 124, 23.5.1996., 1. lpp.

specifiskos tirdzniecības, sociālajos, nodokļu un tehniskajos jautājumos, vai jautājumos, kas saistīti ar tirgus organizāciju un uzņēmējdarbības tiesībām;

- (10) tā kā jāveic pārejas pasākumi Direktīvas 96/26/EK īstenošanai Austrijā, Somijā un Zviedrijā;
- (11) tā kā periodiski jāveic atļaujas saņēmušo pārvadātāju labas reputācijas, finansiālā stāvokļa un profesionālās kompetences pārbaudes;
- (12) tā kā iekšējā tirgus stabilitātes nodrošināšanai nepieciešams, lai dalībvalstis noteiktu iedarbīgas, samērīgas un preventīvas sankcijas,

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Ar šo Direktīvā 96/26/EK veic šādus grozījumus:

1. Direktīvas 1. panta 2. punktā:

— pirmo ievilkumu aizstāj ar šādu ievilkumu:

“ — “kravu autopārvadātāja profesionālā darbība” ir jebkāda darbība, ko veic uzņēmums, kas nodarbojas ar preču komercpārvadājumiem, kuriem izmanto vai nu mehānisko transportlīdzekli, vai transportlīdzekļu apvienojumu;”

— pievieno šādu ievilkumu:

“ — “pastāvīgā dzīvesvieta” ir vieta, kurā personisku vai profesionālu saistību dēļ persona parasti dzīvo, t.i., kalendāra gadā vismaz 185 dienas, bet persona, kurai nav profesionālo saistību, dzīvo ciešu personisko saistību dēļ starp tādu personu un tās dzīvesvietu.

Tomēr par tādas personas pastāvīgo dzīvesvietu, kuras profesionālās un personiskās saiknes ir dažādās vietās un kura tāpēc dzīvo dažādās vietās divās vai vairākās dalībvalstīs, tiek uzskatīta vieta, ar kuru to saista personiskās saiknes, ar noteikumu, ka persona tur regulāri atgriežas. Šis pēdējais nosacījums nav nepieciešams, ja persona dzīvo dalībvalstī kāda uzdevuma veikšanai noteiktu laiku. Mācības universitātē vai skolā nenozīmē pastāvīgās dzīvesvietas maiņu.”

2. Direktīvas 2. pantā:

— 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Šo direktīvu nepiemēro uzņēmumiem, kas veic autopārvadājumus, izmantojot tādus mehāniskos transportlīdzekļus vai transportlīdzekļu apvienojumus, kuru atļaukais maksimālais svars nepārsniedz 3,5 tonnas. Tomēr visiem pārvadājumu veidiem vai to daļai dalībvalstis var šo svara ierobežojumu noteikt vēl zemāku.”

— pašreizējo 2. punktu pārveido par 2. punkta a) apakšpunktu un papildina ar šādu apakšpunktu:

b) Pēc tam, kad informēta Komisija, dalībvalstis šo direktīvu vai tās daļu var nepiemērot uzņēmumiem, kas veic autopārvadātāja profesionālo darbību tikai vietējos pārvadājumos ar autotransporta līdzekļiem, kuru atļaukais maksimālais svars ir no 3,5 līdz 6 tonnām, ja pārvadājumu nelielo attālumu dēļ tiem nav lielas ietekmes uz pārvadājumu tirgu.”

3. Direktīvas 3. pantā:

— 2. punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

“c) atzīta (atzītas) par vainīgu (vainīgām) nopietnos spēkā esošu noteikumu pārkāpumos attiecībā uz:

— samaksu un nodarbināšanas nosacījumiem vai

— attiecīgi, kravu vai pasažieru autopārvadājumu noteikumiem, īpaši noteikumiem par autoavārijām darba un atpūtas režīmu, komerciālo transportlīdzekļu svaru un izmēriem, satiksmes drošību un transportlīdzekļu drošību, vides aizsardzību, kā arī citiem ar profesionālo atbildību saistītiem noteikumiem.”

— 3. punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

“c) Izmantojot vienu transportlīdzekli, uzņēmuma kapitālam un rezervēm jābūt vismaz EUR 9 000, un uz katru papildu transportlīdzekli tas jāpaliekina vēl vismaz par EUR 5 000.

Piemērojot šo direktīvu, reizi piecos gados fiksē eiro vērtību to valstu valūtām, kuras nav iesaistījušās monetārās savienības trešajā posmā. Piemēro kursu, kāds ir oktobra pirmajā darbadienā un kas publicēts Eiropas Kopienas Oficiālajā Vēstnesī. Tas stājas spēkā no nākamā kalendārā gada 1. janvāra.”

— 3. punkta d) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

“d) Piemērojot šā panta a), b) un c) apakšpunktu, kompetentā iestāde var pieņemt vai pieprasīt bankas vai citas attiecīgi kvalificētas iestādes sniegtu apliecinājumu vai nodrošinājumu. Šāds apliecinājums vai nodrošinājums var būt bankas garantijas, arī ķīlas vai nodrošinājuma, vai kādā citā līdzīgā veidā.”

— 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“4.a) Ar profesionālo kompetenci saistītais nosacījums ir zināšanas, kas atbilst I pielikumā norādītajam apmācību līmenim tajā uzskaitītajos mācību priekšmetos. Tā tiek noteikta obligātā rakstiskā eksāmenā, ko var papildināt ar mutisku eksāmenu, kuru I pielikumā noteiktajā veidā organizē dalībvalsts īpaši šim nolūkam izraudzīta iestāde vai organizācija.

b) Dalībvalstis var atbrīvot no eksāmeniem pretendētus, kuri pierāda vismaz piecu gadu vadoša darba pieredzi transporta uzņēmumā, ar noteikumu, ka šādi pretendenti nokārto pārbaudi, kuras noteikumus izstrādā dalībvalsts saskaņā ar I pielikumu.

c) Dalībvalstis var atbrīvot no eksāmena kārtšanas diplomos norādītajos mācību priekšmetos personas, kurām ir konkrēti augstāka līmeņa diplomi vai tehniskie diplomi, ja ar tiem pierādītas labas zināšanas mācību priekšmetos, kuri uzskaitīti I pielikumā.

d) Kā profesionālās kompetences pierādījumu uzrāda a) apakšpunktā minēto iestāžu vai organizāciju izdotos sertifikātus. Šo sertifikātu izdod pēc la pielikumā noteiktā parauga formas.

e) Attiecībā uz pretendentiem, kuri gatavojas efektīvi un pastāvīgi strādāt vadošā darbā uzņēmumos, kas nodarbojas tikai ar iekšzemes pārvaldājumiem, dalībvalstis var noteikt, ka viņu profesionālo kompetenci nosaka, pārbaudot zināšanas tikai tajos priekšmetos, kas attiecas uz iekšzemes pārvaldājumiem. Šādā gadījumā profesionālās kompetences sertifikātā, kura parauga forma dota la pielikumā, norāda, ka tā īpašniekam ir tiesības strādāt efektīvi un pastāvīgā vadošā darbā uzņēmumos, kuri

nodarbojas tikai ar iekšzemes pārvaldājumiem dalībvalstī, kura izdevusi sertifikātu.

f) Pēc tam, kad dalībvalsts konsultējusies ar Komisiju, tā visām fiziskajām personām, kuru pastāvīgā dzīvesvieta ir šī dalībvalsts un kuru profesionālās kompetences sertifikātus izdevušas kādas citas dalībvalsts kompetentas iestādes pēc 1999. gada 1. oktobra, var pieprasīt kārtot papildeksāmenu, kuru organizē dalībvalsts īpaši šim nolūkam izraudzīta iestāde vai institūcija. Papildeksāmenā pārbauda zināšanas dalībvalstij specifiskajos autopārvadātāju profesionālās darbības jautājumos.

Šo apakšpunktu piemēro trīs gadus, sākot no 1999. gada 1. oktobra. Šo termiņu Padome pēc Komisijas priekšlikuma saskaņā ar Līguma noteikumiem var pagarināt vēl uz laiku līdz pieciem gadiem. Tas attiecināms tikai uz tām fiziskajām personām, kuras laikā, kad tās saņēmušas profesionālās kompetences sertifikātu saskaņā ar pirmajā daļā minētajiem nosacījumiem, minēto sertifikātu vēl nav ieguvušas attiecīgajā dalībvalstī.”

4. Direktīvas 5. pantā:

— 1. punktu papildina ar šādu ievilkumu:

“— līdz 1995. gada 1. janvārim attiecībā uz Austriju, Somiju un Zviedriju,”

— 2. punkta pirmo daļu aiz ievilkuma, kas sākas ar vārdiem “no 1989. gada 2. oktobra” papildina ar ievilkumu:

“— no 1994. gada 31. decembra un līdz 1997. gada 1. janvārim attiecībā uz Austriju, Somiju un Zviedriju,”

— 2. punkta pirmās daļas beigās aiz ievilkuma, kas sākas ar “1992. gada 1. jūlijam” papildina ar šādu ievilkumu:

“— 1997. gada 1. janvārim attiecībā uz Austriju, Somiju un Zviedriju,”

— pievieno šādu punktu:

“3.a) Visiem tiem uzņēmumiem, kuriem līdz 1999. gada 1. oktobrim bija atļaujas autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanai, attiecībā uz autoparku, kas bija to rīcībā šajā dienā, ne vēlāk kā līdz 2001. gada 1. oktobrim pilnībā jāatbilst 3. panta 3. punkta prasībām.

Tomēr šiem uzņēmumiem 3. panta 3. punktā noteiktās prasības jāievēro arī attiecībā uz transportlīdzekļiem, ar kuriem tie papildina savu autoparku pēc 1999. gada 1. oktobra.

- b) Uzņēmumiem, kuri veikuši autopārvadātāju profesionālo darbību līdz 1999. gada 1. oktobrim, izmantojot transportlīdzekļus ar atļauto maksimālo svaru no 3,5 līdz 6 tonnām, ne vēlāk kā līdz 2001. gada 1. oktobrim pilnībā jāizpilda 3. panta 3. punktā noteiktās prasības.”

5. Direktīvas 6. panta 1. punktu papildina ar šādām daļām:

“Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes regulāri un vismaz reizi piecos gados pārbauda, kā uzņēmumi ievēro attiecībā uz labu reputāciju, finansiālo stāvokli un profesionālo kompetenci noteiktās prasības.

Ja pārbaudes laikā iestādes konstatē, ka nav ievērotas prasības attiecībā uz finansiālo stāvokli, tomēr uzņēmuma pārējie ekonomiskie apstākļi dod pietiekamu pamatu uzskatīt, ka tuvākajā laikā attiecībā uz finansiālo stāvokli izvirzītās prasības tiks atkal pastāvīgi ievērotas, pamatojoties uz finansu plānu, var brīdināt un pagarināt atļauju darboties ne ilgāk kā uz vienu gadu.”

6. Direktīvas 7. pantā izdara šādus grozījumus:

- 1. punkta sākumu aizstāj ar vārdkopu “1. Ja to noteikumu pārkāpumus...”,
- pašreizējo 2. punktu svīturo, un par jauno 2. punktu kļūst pašreizējais 3. punkts.

7. Direktīvas 8. pantā izdara šādus grozījumus:

- 2. punktā svīturo vārdus “vai pierādījumu par to, ka agrāk nav piedzīvots bankrots,”,
- 4. punktā svīturo pēdējo teikumu.

8. Ar šīs direktīvas 2. panta 1. punkta pirmajā daļā noteikto datumu aizstāj 10. panta 3. punktā minēto datumu — 1990. gada 1. janvāri;

9. Aiz 10. panta direktīvu papildina ar šādiem pantiem:

“10.a pants

Dalībvalstis izstrādā sankciju sistēmu par to savas valsts tiesību normu pārkāpumiem, kuras pieņemtas saskaņā ar šo

Direktīvu, un veic visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu sankciju piemērošanu. Tādējādi noteiktās sankcijas ir iedarbīgas, samērīgas un preventīvas.

10.b pants

Pēc 1999. gada 1. oktobra dalībvalstis par pietiekamu profesionālās kompetences pierādījumu atzīst sertifikātus, kurus saskaņā ar Ia pielikumā noteikto paraugu izdevušas citu dalībvalstu īpaši šim nolūkam izraudzītas iestādes vai organizācijas.”

10. Direktīvas I pielikumu aizstāj ar šīs direktīvas I pielikumu un pievieno Ia pielikumu, kas iekļauts šīs direktīvas II pielikumā.

2. pants

1. Dalībvalstīs līdz 1999. gada 1. oktobrim stājas spēkā normatīvi un administratīvi akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Tās par to tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis paredz šos pasākumus, tajos ietver atsauci šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka metodes, kā izdarīt šādas atsauces.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus galvenos savu tiesību aktus, kurus tās pieņem jomā, uz ko attiecas šī direktīva.

3. pants

Šī direktīva stājas spēkā dienā, kad to publicē Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī.

4. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Luksemburgā, 1998. gada 1. oktobrī

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

C. EINEM

I PIELIKUMS

"I PIELIKUMS

I. TO MĀCĪBU PRIEKŠMETU SARAKSTS, KAS MINĒTI 3. PANTA 4. PUNKTĀ

Zināšanas, kuras jāņem vērā, lai dalībvalsts oficiāli atzītu profesionālo kompetenci, kravu autopārvadātājiem vai attiecīgi pasažieru autopārvadātājiem jāpārbauda vismaz turpmāk uzskaitītajos priekšmetos. Šajos priekšmetos potenciālajiem kravu autopārvadātājiem un pasažieru autopārvadātājiem jābūt transporta uzņēmuma vadībai nepieciešamajam zināšanu un praktisko spēju līmenim.

Minimālais turpmāk norādīto zināšanu līmenis nedrīkst būt zemāks par Lēmuma 85/368/EEK (¹) pielikumā noteikto apmācību līmeņu struktūras trešo līmeni, t.i., līmeni, kas sasniegts, apgūstot obligātās izglītības kursu, un kas papildināts ar profesionālo izglītību vai vidējo tehnisko izglītību.

A. **Civiltiesības***Kravu autopārvadājumi un pasažieru autopārvadājumi*

Pretendentam it īpaši:

- 1) labi jāzina galvenie autopārvadājumos izmantojamo līgumu veidi, kā arī no tiem izrietošās tiesības un saistības;
- 2) jāprot sastādīt juridiski pareizu pārvadājumu līgumu, jo īpaši attiecībā uz pārvadājumu noteikumiem;

Kravu autopārvadājumi

- 3) jābūt spējīgam analizēt sava principāla prasību attiecībā uz kompensāciju par kravas nozaudēšanu vai bojāšanu pārvadājumu laikā vai tās novēlotu piegādi un izprast, kā šī prasība ietekmē viņa līgumsaistības;
- 4) labi jāzina no CMR Konvencijas par kravu starptautisko pārvadājumu līgumiem izrietošās normas un saistības;

Pasažieru autopārvadājumi

- 5) jāprot analizēt sava principāla prasību par kompensāciju par pārvadājuma laikā notikušā satiksmes negadījuma dēļ pasažieriem nodarītajiem miesas bojājumiem vai bagāžas bojājumiem, vai par kavēšanās dēļ radušos zaudējumu kompensāciju, un izprast, kā šī prasība ietekmē viņa līgumsaistības.

B. **Komerctiesības***Kravu autopārvadājumi un pasažieru autopārvadājumi*

Pretendentam it īpaši:

- 1) labi jāzina darījumu slēgšanas nosacījumi un formalitāšu kārošana, pārvadātājiem noteiktie vispārējie pienākumi (reģistrēšanās, grāmatvedības uzskaitē u.c.) un bankrota sekas;
- 2) jābūt pietiekamām zināšanām par dažādiem uzņēmumu veidiem un normām, kas reglamentē to izveidi un darbību.

C. **Sociālās tiesības***Kravu autopārvadājumi un pasažieru autopārvadājumi*

Pretendentam it īpaši:

- 1) labi jāzina dažādu ar autopārvadājumiem saistītu sabiedrisko iestāžu loma un darbība (arodbiedrības, rūpnīcu padomes, darbnīcu pārvaldnieki, darba aizsardzības inspektori u.c.);

- 2) labi jāzina darba devēja sociālās nodrošināšanas saistības;
- 3) labi jāzina ar autopārvadājumu uzņēmumu dažādu kategoriju darbiniekiem noslēdzamo darba līgumu noteikumi (līgumu veidi, pušu saistības, darba apstākļi un darbalaiks, apmaksāti atvaļinājumi, atalgojums, līguma laušana u.c.);
- 4) labi jāzina Regulas (EEK) Nr. 3820/85 ⁽²⁾ un Regulas (EEK) Nr. 3821/85 ⁽³⁾ noteikumi, kā arī praktiskie priekšdarbi šo regulu ieviešanai.

D. Nodokļu tiesības

Kravu autopārvadājumi un pasažieru autopārvadājumi

Pretendentam it īpaši labi jāzina normas, kas reglamentē:

- 1) transporta pakalpojumiem noteikto PVN;
- 2) autotransporta nodokli;
- 3) nodokļus dažiem kravu autotransporta līdzekļu veidiem, ceļu nodevas un infrastruktūras lietošanas maksu;
- 4) ienākumu nodokli.

E. Uzņēmuma finanšu un ekonomikas vadība

Kravu autopārvadājumi un pasažieru autopārvadājumi

Pretendentam it īpaši:

- 1) labi jāzina likumi un kārtība, kas attiecas uz čeku, tratu, parasto vekseļu, kredītkaršu un citu maksāšanas līdzekļu lietošanu vai citu maksājumu veidu izmantošanu;
- 2) labi jāzina dažādi kreditēšanas veidi (bankas kredīts, dokumentārais kredīts, garantiju depozīts, ķīla, līzings, noma, faktoringi u.c.), kā arī maksājumi un saistības, kas izriet no tām;
- 3) jāzina, kas ir bilance, kas tajā ietverts un kā to interpretēt;
- 4) jāizprot un jāprot interpretēt peļņas un zaudējumu pārskatu;
- 5) jāprot novērtēt uzņēmuma ienesīgumu un finanšu stāvokli pēc finanšu rādītājiem;
- 6) jāprot sastādīt budžeta pārskatu;
- 7) labi jāzina sava uzņēmuma izmaksu elementi (pastāvīgās izmaksas, mainīgās izmaksas, apgrozāmie līdzekļi, amortizācija u.c.) un jāprot aprēķināt izmaksas uz vienu transporta līdzekli, kilometru, reisu vai tonnu;
- 8) jāprot sastādīt visa uzņēmuma personāla darba organizācijas shēmas un sastādīt darbu grafikus, u.c.;
- 9) labi jāzina mārketinga, publicitātes un sabiedrisko attiecību, kā arī transporta pakalpojumu realizācijas veicināšanas un klientu sarakstu sastādīšanas principi u.c.;
- 10) labi jāzina dažādi ar autopārvadājumiem saistīti apdrošināšanas veidi (atbildības apdrošināšana, apdrošināšana nelaimes gadījumiem/dzīvības apdrošināšana, nedzīvības apdrošināšana un bagāžas apdrošināšana) un to radītās garantijas un saistības;
- 11) labi jāzina autotransportā izmantojamie datu elektroniskās pārraides veidi;

Kravu autopārvadājumi

- 12) jāprot praktiski izmantot faktūrrēķinu noformēšanas noteikumus par kravu autopārvadājumu pakalpojumiem, un jāzina *Incoterms* nozīme un izmantošana;
- 13) labi jāzina dažādi transporta papildpakalpojumu veidi, to nozīme, funkcijas un, atsevišķos gadījumos, to statuss;

Pasažieru autopārvadājumi

- 14) jāprot izmantot braukšanas maksas un izcenojumu noteikšanas noteikumus sabiedriskajam un privātajam pasažieru transportam;
- 15) jāprot praktiski izmantot fakturrēķinu noformēšanas noteikumus par pasažieru autotransporta pakalpojumiem.

F. Piekļuve tirgum*Kravu autopārvadājumi un pasažieru autopārvadājumi*

Pretendentam it īpaši:

- 1) labi jāzina profesionālās darbības noteikumi komercpārvadājumiem ar autotransportu, noteikumi par transportlīdzekļu iznomāšanu un nodošanu lietošanai apakšuzņēmējiem, un it īpaši profesionālās darbības oficiālās organizācijas noteikumi, profesionālās darbības atļauju piešķiršanas noteikumi, atļauju piešķiršanas noteikumi autopārvadājumiem Kopienas iekšienē un ārpus Kopienas, kā arī pārbaužu veikšanas un sankciju noteikšanas kārtība;
- 2) labi jāzina autopārvadājumu uzņēmumu izveides noteikumi;
- 3) labi jāzina dažādi dokumenti, kas nepieciešami autopārvadājumu pakalpojumu sniegšanai un jāprot ieviest pārbaudes procedūras, ar kurām nodrošināt, lai apstiprināti dokumenti, kas attiecas uz visiem pārvadājumiem, it īpaši tie, kas attiecas uz transportlīdzekļi, autovadītāju, kravu un bagāžu, glabātos gan transportlīdzeklī, gan uzņēmuma telpās;

Kravu autopārvadājumi

- 4) labi jāzina kravu autopārvadājumu tirgus organizācijas, kravu apstrādes un loģistikas noteikumi;
- 5) labi jāzina formalitāšu kārtošana, šķērsojot robežu, T dokumentu un TIR karnetu nozīme un izmantošanas joma, kā arī saistības un pienākumi, kurus rada to lietošana;

Pasažieru autopārvadājumi

- 6) labi jāzina pasažieru autopārvadājumu tirgus organizācijas noteikumi;
- 7) labi jāzina noteikumi par pasažieru autopārvadājumu pakalpojumu ieviešanu un jāprot sagatavot satiksmes grafikus.

G. Tehniskie standarti un darbības tehniskie aspekti*Kravu autopārvadājumi un pasažieru autopārvadājumi*

Pretendentam it īpaši:

- 1) labi jāzina dalībvalstu noteikumi par transporta līdzekļu svaru un izmēriem, kā arī procedūras, kas jāievēro pārvadājot nestandarta kravas, kas neatbilst šiem noteikumiem;
- 2) jāprot izvēlēties uzņēmuma vajadzībām atbilstošus transporta līdzekļus un to komponentus (šasiju, motoru, transmisijas sistēmu, bremžu sistēmu u.c.);
- 3) labi jāzina formalitātes, kas attiecas uz šo transporta līdzekļu tipa apstiprināšanu, reģistrāciju un tehniskajām apskatēm;
- 4) jāzina, kādi pasākumi jāveic autotransporta līdzekļu radītā trokšņa samazināšanai un gaisa piesārņojuma ierobežošanai ar motora atgāzēm;
- 5) jāprot sastādīt transporta līdzekļu un to iekārtu regulāro tehnisko apkopju grafiki;

Kravu autopārvadājumi

- 6) labi jāzina dažāda veida kravu apstrādes un kraušanas ierīces (kravas automobiļu pakalējo bortu vairogi, konteineri, paliktņi, u.c.) un jāprot noteikt procedūras un dot instrukcijas par kravu iekraušanu un izkraušanu (slodzes sadalījumu, nokraušanu, novietošanu, nostiprināšanu un balstīšanu u.c.);
- 7) labi jāzina kombinētā transporta "piggy-back" un "roll-on-roll-off" paņēmieni;

- 8) jāspēj īstenot procedūras, lai pilnīgi ievērotu bīstamo kravu un bīstamo atkritumu pārvadājumu noteikumus, it īpaši Direktīvas 94/55/EK ⁽⁴⁾, Direktīvas 96/35/EK ⁽⁵⁾, un Regulas (EEK) Nr. 259/93 ⁽⁶⁾ noteikumus;
- 9) jāspēj īstenot procedūras, lai pilnīgi ievērotu ātrbojīgu pārtikas preču pārvadājumu noteikumus, it īpaši Nolīgumā par ātrbojīgas pārtikas preču pārvadājumiem un šādiem pārvadājumiem izmantojamajām speciālajām iekārtām (ATP) paredzētos noteikumus;
- 10) jāspēj īstenot procedūras, lai pilnīgi ievērotu dzīvu dzīvnieku pārvadāšanas noteikumus.

H. Satiksmes drošība

Kravu autopārvadājumi un pasažieru autopārvadājumi

Pretendentam jāspēj:

- 1) jāzina, kādas ir autovadītājiem noteiktās kvalifikācijas prasības (autovadītāja apliecība, medicīniskās izziņas, sagatavotības sertifikāti u.c.);
- 2) jāprot veikt nepieciešamos pasākumus, ar kuriem nodrošināt, lai autovadītāji pilnībā ievērotu dalībvalstīs spēkā esošos satiksmes noteikumus, aizliegumus un ierobežojumus (kustības ātruma ierobežojumus, kustības priekšrocības, apstāšanās un stāvēšanas ierobežojumus, gaismu lietošanu, ceļazīmes u.c.);
- 3) jāprot izstrādāt instrukcijas, kā autovadītājiem pārbaudīt drošības noteikumu pilnīgu ievērošanu attiecībā uz transporta līdzekļu un to iekārtu, kā arī kravas tehnisko stāvokli, un veicamajiem profilakses pasākumiem;
- 4) jāprot noteikt procedūras, kuras jāievēro, notiekot satiksmes negadījumam, un īstenot piemērotas procedūras negadījumu atkārtošanās vai kustības drošības noteikumu nopietnu pārkāpumu novēršanai;

Pasažieru autopārvadājumi

- 5) jābūt elementārām zināšanām par dalībvalstu autoceļu tīkla izvietojumu.

II. EKSĀMENA ORGANIZĀCIJA

1. Dalībvalstis organizē obligātus rakstiskus eksāmenus, kurus tās var papildināt ar izvēles mutiskiem eksāmeņiem, lai konstatētu, vai potenciālie autopārvadātāji nepieciešamajā līmenī apguvuši zināšanas I daļā uzskaitītajos priekšmetos, un it īpaši viņu prasmi lietot instrumentus un metodes, kas saistītas ar šiem priekšmetiem, un veikt atbilstošus vadītāja un koordinatora pienākumus.
 - a) Obligātajā rakstiskajā eksāmenā ir divas pārbaudes, proti:
 - rakstiski jautājumi, uz kuriem atbild, izvēloties kādu no atbilžu variantiem (katram jautājumam dotas četras iespējamās atbildes), jautājumi, uz kuriem jānodod tiešas atbildes, vai arī abu veidu jautājumi,
 - rakstiski uzdevumi/konkrētu situāciju analīze.Katras pārbaudes mazākais ilgums ir divas stundas.
 - b) Ja tiek organizēti mutiskie eksāmeņi, dalībvalstis var izvirzīt noteikumu, ka tos var kārtot tikai pēc rakstiskā eksāmena sekmīgas nokārtošanas.
2. Ja dalībvalstis organizē arī mutiskos eksāmenus, tām jānosaka katrai no trim pārbaudēm korekcijas koeficients, kas vienai pārbaudei ir ne mazāks par 25 % un ne lielāks par 40 % no kopējā novērtējuma.

Ja dalībvalstis organizē tikai rakstiskus eksāmenus, tām jānosaka katras pārbaudes korekcijas koeficients, paredzot, ka tas ir ne mazāks par 40 % un ne lielāks par 60 % no kopējā novērtējuma.

3. Visās pārbaudēs kopā pretendentiem jāsaņem vidēji vismaz 60 % no kopējā novērtējuma, turklāt katrā atsevišķā pārbaudē jāsaņem ne mazāk par 50 % no tās maksimāli iespējamā novērtējuma. Vienai no pārbaudēm dalībvalsts var šo novērtējumu samazināt no 50 % uz 40 %

-
- (¹) Padomes Lēmums 85/368/EEK (1985. gada 16. jūlijs) par arodmācībā iegūtas kvalifikācijas pierādījumu salīdzināmību Eiropas Kopienas dalībvalstīs (OV L 199, 31.7.1985., 56. lpp.).
- (²) Padomes Regula (EEK) Nr. 3820/85 (1985. gada 20. decembris) par dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz autotransportu (OV L 370, 31.12.1985., 1. lpp.).
- (³) Padomes Regula (EEK) Nr. 3821/85 (1985. gada 20. decembris) par reģistrācijas kontrolierīcēm, ko izmanto autotransportā (OV L 370, 31.12.1985., 8. lpp.). Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1056/97 (OV L 154, 12.6.1997., 21. lpp.).
- (⁴) Padomes Direktīva 94/55/EK (1994. gada 21. novembris) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz bīstamo kravu pārvadāšanu pa autoceļiem (OV L 319, 12.12.1994., 7. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 96/86/EK (OV L 335, 24.12.1996., 24. lpp.).
- (⁵) Padomes Direktīva 96/35/EK (1996. gada 3. jūnija) par drošības konsultantu iecelšanu bīstamo kravu autopārvadājumu, dzelzceļa pārvadājumu un iekšējo ūdensceļu pārvadājumu jomā un par šo konsultantu profesionālo kvalifikāciju (OV L 145, 19.6.1996., 10. lpp.).
- (⁶) Padomes Regula (EEK) Nr. 259/93 (1993. gada 1. februāris) par uzraudzību un kontroli attiecībā uz atkritumu pārvadājumiem Eiropas Kopienā, ieviešanu tajā un izvešanu no tās (OV L 30, 6.2.1993., 1. lpp.). Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 120/97 (OV L 22, 24.1.1997., 14. lpp.).”
-

II PIELIKUMS

"Ia PIELIKUMS

EIROPAS KOPIENA

(Izturīgs dzeltenbrūns papīrs – Formāts DIN A4)

(Teksts (kādā no) sertifikāta izdevējas dalībvalsts oficiālajā(-m) valodā(-m))

Attiecīgās dalībvalsts kods ⁽¹⁾Izraudzītā kompetentā iestāde vai organizācija ⁽²⁾

**PROFESIONĀLĀS KOMPETENCES SERTIFIKĀTS IEKŠZEMES
[UN STARPTAUTISKIEM] ⁽¹⁾ KRAVU AUTOPĀRVADĀJUMIEM [PASAŽIERU AUTOPĀRVADĀJUMIEM] ⁽¹⁾**

Nr. ...

Mēs ⁽²⁾,, ar šo apliecinām:

- (a) ka ⁽⁴⁾
dzimis (dzimšanas vieta) (dzimšanas datums)
(gads:; sesija:) ⁽⁵⁾ sekmīgi nokārtojis profesionālās kompetences sertifikāta saņemšanai organizētā eksāmena testus par iekšzemes [un starptautiskajiem] ⁽³⁾ kravu autopārvadājumiem [pasažieru autopārvadājumiem] ⁽³⁾ saskaņā ar ⁽⁶⁾
- (b) ka a) punktā minētā persona ir kvalificēta nodarboties ar profesionālu darbību kravu autopārvadājumu [pasažieru autopārvadājumu] ⁽³⁾ uzņēmumos, kuri:
- veic tikai iekšzemes pārvadājumus ⁽³⁾,
 - veic starptautiskus pārvadājumus ⁽³⁾.

Šis sertifikāts ir pietiekams apliecinājums profesionālajai kompetencei, kas minēta 10. panta ⁽¹⁾.punktā Padomes Direktīvā 96/26/EK (1996. gada 29. aprīlis) par atļaušanu kravu autopārvadātājiem un pasažieru autopārvadātājiem veikt profesionālo darbību un par diplomu, sertifikātu un citu kvalifikāciju apliecinājošu dokumentu savstarpēju atzīšanu, lai veicinātu šo pārvadātāju tiesības veikt uzņēmējdarbību iekšzemes un starptautisko autopārvadājumu nozarē.

(izdošanas vieta), (izdošanas datums)

.....⁽⁷⁾

⁽¹⁾ Dalībvalstu kodi: (B) Beļģija, (DK) Dānija, (D) Vācija, (GR) Grieķija, (E) Spānija, (F) Francija, (IRL) Īrija, (I) Itālija, (L) Luksemburga, (NL) Nīderlande, (A) Austrija, (P) Portugāle, (FIN) Somija, (S) Zviedrija, (UK) Apvienotā Karaliste.

⁽²⁾ Eiropas Kopienas dalībvalsts šā sertifikāta izdošanai iepriekš izraudzīta iestāde vai institūcija

⁽³⁾ Nevajadzīgo svītrot.

⁽⁴⁾ Uzvārds un vārds (vārdi); dzimšanas vieta un datums.

⁽⁵⁾ Eksāmena identifikācija.

⁽⁶⁾ Atsauce uz valsts tiesību aktiem, kuri šajā jomā pieņemti saskaņā ar minēto direktīvu.

⁽⁷⁾ Sertifikātu izdevējas kompetentas iestādes vai institūcijas paraksts un zīmogs."